

Pierwszy Maj—to nasze święto

Nr. 135

Czwartek 23 Kwietnia 1936 r.

Opłata posztowa uliszczona ryczałem.

Rocznik XLV

Redakcja i Administracja

Warszawa

ul. Wawerska 7—Tel. 5.06.70

Kraków

ul. Dunajewskiego 5
Telefon 103.10

NAPRZÓD

ORGAN POLSKIEJ PARTII SOCJALISTYCZNEJ

WYCHODZI CODZIENNIE RANO

WYDAWCA RADA NACZELNA P.P.S.

cena 15 groszy
za numer

Miesięcznie 3*50
złoty

Zagranicą 6 złotych

Konto PKO w Warszawie Nr. 29.129
Pocztowe Przekazy Rozrachunkowe
Urząd Pocztowy Warszawa I Karłowicka N. 110

Warunki prenumeraty: w Krakowie z odnośnikiem miesięcznie zł. 3,50, na prowincji miesięcznie zł. 3,50, zagranicą zł. 6.—. Za zmianą adresu 50 gr.
Ceny ogłoszeń: Za wiersz wysokości 1 milimetr w tekście gr. 50, zwykłego gr. 40, nekrologi do 60 mm. gr. 20, powyżej 60 mm. gr. 30, drobne za wyraz 20 gr. Poszukiwanie i zaopiniowanie pracy bezpłatne
Ogłoszenia tabelaryczne o 50 proc. drożej. Kłdak ogłoszeń tekstowych zwykłych 8-cio szpalitowy. Za treść ogłoszeń Redakcja nie odpowiada.

Tragedja Lwowa

Szereg informacji Zakończenie strajku protestu

Poniedziałkowy strajk protestu, w Lwowie został zakończony we wtorek o 6 r., dokładnie po upływie 24 godzin od chwili rozpo-

zczęcia, w myśl wskazań organizacyjnej zawodowych oraz PPS. Żadnych straci ani zajęć nie zanotowano.

Liczba ofiar

Lista osób, które straciły życie wskazuje na tragedję Lwowa, która przyniosła śmierć wielu ludzi. Liczba zmarłych jest więc niewątpliwie wyższa od cyfr podanych w piśmie wyżej komunikata PAT-nie

się, w tym czasie, oczywiście, fantazyjnych plotek, które krążyły w Lwowie i po kraju. Byłoby najrozsądniej, gdyby ustalono CYFRY PRAWDZIWE i ogłoszono je. Według naszych informacji zginięło ponad 20 osób.

Aresztowania

Liczba osób, aresztowanych w Lwowie, jest trudna w tej chwili do ustalenia. „Goniec Warszawski” określa tę liczbę na 1.500.

Według naszych wiadomości bezpodstępnie trzeba brać pod uwagę cyfrę około 1.200, jako zbliżoną do prawdziwego stanu rzeczy. Według pism lwowskich 70 osób spośród aresztowanych wysłano do Berez Kartuskiej. Nie zdołaliśmy tej wiadomości sprawdzić.

Prof. Szymkiewicz w Warszawie

Przewodniczący Lwowskiego Oddziału Ligii Obrony Praw Człowieka i Obywatela prof. Szymkiewicz interwenjował w Prezydium Rady Ministrów, u p. Podsekretarza Stanu Gryzbowskiego w sprawie wyjazdów lwowskich. Po przedstawieniu przebiegu wypadków i obecnego stanu rzeczy, prof. Szymkiewicz prosił o wydanie zarządzeń, zmierzających do uspokojenia wzbudzonej opinii publicznej.

Aresztowania pozostają bądź w więzieniach lwowskich, bądź też w aresztach podmiejskich.

Prof. K. Bartel

Do Warszawy miał wczoraj przybyć prof. K. Bartel, b. prezes Rady Ministrów. Prof. Bartel zamierza, jak nas zapewniają, poinformować kierowników Państwa o przebiegu wypadków lwowskich

Ameryka wyrzeka się wojny jako narzędzia polityki narodowej

W orędziu do otwartego wczoraj kongresu „Córki Rewolucji Amerykańskiej” prezydent Roosevelt podkreśla, że Stany Zjednoczone kontynuować będą wysiłki w celu osiągnięcia porozumienia międzynarodowego w sprawie zmniejszenia zbrojeń i że nie zwiększa swego uzbrojenia, chyba, że inne narody zbrojeniami swoim zmuszą je do tego. Następstwem będzie wyrażenie życzenia, iż panująca obecnie w świecie tendencja nie jest skierowana ku rozbrojeniu. Niektóre poważne obostrzenia i patriotów pozwalają sobie twierdzić, że nasze uzbrojenie jest zupełnie fałszywe. W chwili obecnej nasz system obrony na

stopie pokojowej jest mocniejszy, niż dawniej. Proponujemy utrzymanie go. Niektórzy też uważają nasz system obrony za zbyt wlotki w stosunku do naszych potrzeb. I ten wniosek jest w zupełności fałszywy. Idea wojny nas pasywnie nie ma miejsca w polityce amerykańskiej. Niema też ona żadnego miejsca w naszych programach morskich czy wojskowych. Utrzymujemy system obrony, odpowiadający naszym potrzebom. Nie mamy żadnego innego planu dla jakiegokolwiek innego systemu obronnego. Podkreśliwszy następnie prowadzoną przez Stany Zjednoczone politykę dobrego sąsiedztwa, prezydent Roosevelt zaznacza, że konferencja weszchamerykańska, która niebawem zbierze się w Buenos Aires, obradować będzie w atmosferze, jakiej nigdy przedtem nie widziano. To, co uzyskaliśmy w tej dziedzinie, pragniemy osiągnąć w całej gamie naszych stosunków międzynarodowych. W zakończeniu swego orędzia prezydent oświadcza: *pozostajemy zdecydowanie wierni uroczystemu zobowiązaniu traktatów, w których wyraziliśmy swój polityczny program*.

Wyrok śmierci w Krakowie

Sąd przysięgłych w Krakowie skazał na karę śmierci niejakiego Hołę, oskarżonego o popełnienie morderstwa rabunkowego. Na moją amnestji kara została zamieniona na dożywotnie więzienie.

[PAT]

na podstawie materiałów, zebranych przez lwowskie kółka naukowe i kulturalne. Telefonuj nam ze Lwowa ze strony zupełnie nie związanej z naszym ruchem bez pośrednio, że materiały te nie odbiegają od tych, które znajdują się w naszych rękach.

Depesza literatów

Sklepia Literacka Ligii Obrony Praw Człowieka i Obywatela w Polsce oraz grupa literatów, pisarzy i profesorów wydziału uczelni wyśle depeszę do Obręgowy Komisji Klasykowskiej Związków Zawodowych w Lwowie. Depesza ta ma wyrażać solidarność z protestem przeciwko lwowskiej masakrze.

Przebieg PRAWDZIWEJ tragedji krakowskiej jest już znany powszechnie; dymisja p. K. Świątlickiego przypieczętowała pośrednio „prawdę o Krakowie”; nie traktujemy tej dymisji, jako „tryumfu politycznego”; traktujemy ją, jako rzecz, ROZUMIEJĄCĄ SIĘ SAMĄ PRZESIECĄ. Tragedja lwowska otoczona jest jeszcze pewną mgłą, jeżeli idzie o różne dramatyczne sceny. Ale pogląd ogólny możemy ustalić nie tylko co do PRZYZYCZYN (le nie budzimy w nikim rozszafowanym żądzy wątpliwości), ale i co do METODY postępowania, metod, które powodują w roli POWODU bezpośredniego tragiczne skutki.

Te METODY wyrosły w Polsce z psychologii, z obyczajów, z naiwnej tromtadracji „rządów silnej ręki”; — takich, jak je rozumiała i rozumie t. zw. grupa „pułkownikowska”. W pojęciach w projektach, w koncepcjach tej grupy uderza z jednej strony jakas nieprawdopodobna naiwność, pomieszczenia z cynizmem, — z drugiej zaś — z „wzrostem” w OBOCISKO w stosunku do rzeczywistości polskiej, pomieszczenia z „pewnością siebie”, która byłaby jara, gdyby nie była trądzą w... skutkach.

Rzeczywistość polskiej niepodobna ani „przetaczać”, ani „przenarować”, ani „rozczęcać w ten sposób”. Panowie t. zw. pułkownicy nie wyuczali się ich obecną „ofensywą” MUSI spaść na panewkę; nie stoi za nimi nikit W SZYSCY są przeciw nim; dali krajowi dwie rzeczy: „dellacje integralną” i ordynację wyborczą p. Ślawa. Ostatnie dni odzucili im rykoszetem rzecz inną; koniec legendy o ich rzekomej wirtucie i tajemniczej potędze.

To jest „plus” sytuacji takiej, jak ona dzisiaj wygląda: „plus” ma swoją wartość, chociaż wartość nie najważniejszą; bo istota sprawy polega na tem: POLSKA I JEJ KONECZNE POTRZEBY NIE MIESZCZA SIĘ ANI W RAMACH SYSTEMU, ANI W RAMACH STAREGO USTROJU.

M. NIEDZIAŁKOWSKI

Niech się święci 1 Maj! Wezwanie Komisji Centralnej Związków Zawodowych

W związku z zbliżającym się Świętem Robotniczym 1 Maja — Komisja Centralna Związków Zawodowych w Polsce wzywa wszystkie zrzeszone organizacje zawodowe do rozpoczęcia już teraz akcji i wszelkich niezbędnych przygotowań, aby w r. b. Święto 1 Maja wypadło nie mniej uroczyste, jak w latach ubiegłych. — W demonstracjach przemysłowych organizacje zawodowe wezmą udział wspólnie z temi wszystkimi partiami socjalistycznymi, z którymi klasowy ruch zawodowy pozostaje w stosunkach braterstwa walki i stałej współpracy.

Pod świętym języcze wrażeniem krwawych wypadków, jakie rozegrały się ostatnio w Krakowie, Częstochowie i Lwowie, robotnicy porzucą w dniu 1 Maja pracę we wszystkich fabrykach i warsztatach, jak zademonstrować swą siłę i wolę do walki o przebudowę trybu społecznego i stworzenia Polski, w której podobne wypadki nie będą miały miejsca.

Jako podstawowe w dniu 1 Maja mają być wysunięte hasła:
WALKI O PRZEBUDOWĘ OBECNEGO USTROJU;
WALKI Z WSZELKIEGO RODZAJU FASZYZMEM I DYKTATURA;

WALKI O POWSZECHNY POKÓJ.
Pozatem jako hasła na chwilę bieżącą należy wysunąć żądania: URUCHOMIENIA WIELKICH ROBÓT I ZATRUDNIENIA WSZYSTKICH BEZROBOTNYCH W MIEŚCIE I NA WSI; SKROCENIA CZASU PRACY W CAŁYM PRZEMYSLE DO 40 GODZIN NA TYDZIEŃ; ODPowiednie ZAOPATRZENIA WSZYSTKICH POZOSTAJĄCYCH BEZ PRACY; PRZYWRÓCENIA SAMORZĄDU W UBEZPIECZENIACH SPOŁECZNYCH.

KOMISJA CENTRALNA ZWIĄZKÓW ZAWODOWYCH W POLSCE.

P. premier Kościłkowski jedzie do Budapesztu

P.A.T. donosi: Jak się dowiadujemy, wyjazd pana premiera do Budapesztu nastąpi w ciągu dnia dzisiejszego. W składzie delegacji

oraz w programie wizyty nie są przewidywane żadne zmiany. (PAT.)

W Nowej Hiszpanji

Z Madrytu donoszą o masowych aresztowaniach członków organizacji pravicowych. W Asturji aresztowano ponad 300 osób.

Rząd zamierza wnieść w jak najkrótszym czasie projekt zmiany ustawy o wyborze preza sądu najwyższego. Według tego projektu prezes sądu najwyższego wybierany byłby przez przedstawicieli władzy ustawodawczej, wykonawczej i sądownej. Do udziału w tych wyborach Izba de-

legowałaby 25 posłów. Rząd również 25 adwokatów, którzy ogni pełnił funkcje w służbie publicznej, a władza sądowna — 25 prokuratorów lub sędziów. Prezes sądu najwyższego wybierany byłby na lat 10.

Górnicy kopalni kopali nieczynnych stanowisk ekspanował te kopalnie na własną odpowiedzialność. Dotyczy to kopalni Santa Lucia oraz kopalni Quiros. W ten sposób kilkuset górników znajduje pracę. (PAT.)

Sytuacja w Palestynie

Według danych urzędowych, liczba ofiar zabił w Jaffie wynosi 19 zabitych i 130 rannych. Od wczorajszego wieczoru zaszczepiło się w Jaffie znaczne odprężenie, lecz w innych okęgach trwają rozruchy.

W Tei Avicie cała dzielnica żydowska została zniszczona ogniem. Wysoki komisarz brytyjski koncentruje wojska w Haife, Tei Avicie i Jerozolimie, na którą we dług krążących pogłosek planowany jest atak kilku tysięcy ma-

nifestantów. Przedstawiciele władz postanowili wydać jaknajstrzeższe zarządzenia w celu utrzymania porządku. **

Komunikacja na drodze Jerozolimna—Haifa została przerwana, jak wogóle ruch kolejowy w całym kraju. Podług kursujący na linii Tei Aviv — Jerozolimna został obrotuony kamieniami pod miejscowością Ramleh. W Jerozolimie i Haifie sklepy są zamknięte. (PAT.)

Wyjaśnienie

Do wiadomości o dymisji p. K. Świątlickiego ze stanowiska wojewody krakowskiego „Kurjer Poranny” dodał własny komentarz. „Kurjer” oświadcza: „Udzielone przez Rząd dymisji wojewodzie Świątlickiemu jest aktem o doniesien znaczeniu moralnym.”

„Kurjer” zapewnia dalej, że nie sposób doszukiwać się pomiędzy Rządem a „dominiowanym dyktarzem krakowskim” różnic politycznych ani ideologicznych. Takiego postawienia sprawy wogóle, mówiąc nawiasem, nie rozumiemy; nie może wszak wchodzić w grę problem, czy wojewoda „zgadza się” czy też „nie zgadza się” z Rządem; wojewoda jest funkcjonariuszem państwowym nie samodzielnym czynnikiem w Państwie. Ale mniejsza o to, „Kurjer” konkluduje: „gdy Rząd nabrał przekonania, że pomysł on (p. Świątlicki — prz. nasz) wino za bolesne wypadki krakowskie, nie wahał się przed wyrażeniem z tego przekonania ostatecznych konsekwencji”, (podkreślenie nasze).

Tu mamy istotne wyjaśnienie przyczyn dymisji p. Świątlickiego. To wyjaśnienie nie wymaga komentarzy. S. K.

INFORMACJA AG. PRESS

W latach politycznych wrzące wywołata forma, w jakiej dokonane zostało zwolnienie wojewody krakowskiego, p. Świątlickiego. Go Dochochoda, przeprowadzone po zajęciach krakowskich, stwierdziły ponad wszelką wątpliwość winę wojewody. Przykre było wojewody Świątlickiego bez pośrednio po krwawych zajściach to w obecności przedstawicieli władz centralnych.

W latach rządowych dawano wyraz niezadowolonienu ze sposobu urządzania p. Świątlickiego i uznano postawienie jego na stano wisku wojewody w Krakowie za niemożliwe. Oczekiwano jednak, iż wojewoda Świątlicki zrozumie własny stan rzeczy i sam po da się do dymisji. Kilkutygodniowe oczekiwania na podanie dymisji zawiodło, wobec czego zdecydowano się na zwolnienie pana Świątlickiego w drodze uchwały Rady Ministrów, zatwierdzonej przez p. Prezidenta. (PRESS.)

Zmiany na „Frontie Prasowym”

Ag. Press donosi: Wydarzenia ostatnich dni skłoniły, jak słychać, czynników rządowe do rewizji dotychczasowego stanu rzeczy w dziedzinie prasowej. Chodzi tu oczywiście o stosunek kół rządowych do prasy i tzw. rządowej, która podjęła kampanię przeciw polityce gabinetu premiera Kościłkowskiego. (PRESS.)

Nowy wojewoda krakowski

PAT. donosi: jak się dowiadujemy, w dnach najbliższych nastąpi na nominacja pki. Michała Gnońskiego na stanowisko wojewody krakowskiego. (P. A. T.)

W dniu 1 Maja każdy spośród nas musi mieć odznakę 1-majową Polskiej Partii Socjalistycznej

Przesyłajcie niezwłocznie zamówienia na adres Sekretariatu Generalnego C.K.W. P.P.S. (Warszawa, Warecka 7) lub na konto P.K.O. 3174

Polityka zagraniczna

Miraże bezpieczeństwa

Z okazji konferencji min. Becka z min. Edenem podczas marcowej sesji Ligi Narodów w Londynie wypłynęła kwestia stosunku Anglii do Polski i do zagadnień wschodnio-europejskich. Według komunikatu Polskiej Agencji Telegraficznej min. Eden potwierdził ocenę znaczenia skarbku Chamberlaina, że ligowe zobowiązania W. Brytanii będą w jednokrotnym stopniu dotrzymane, niezależnie od tego, czy chodzić będzie o wschodnią, czy zachodnią Europę. Według opinii za prasy, zbliżonej do ul. Wierzbowej polityka Polski znajduje w Londynie uznanie.

W art. „Anglia, Polska i bezpieczeństwo” zwróciliśmy (d. 3 b. m.) uwagę, że p. Neville Chamberlain, przemawiając w Izbie Gmin imieniem Rządu, zachęcał państwa, zainteresowane w utrzymaniu granic na wschodzie, do paktu wzajemnej pomocy. Faworyzował ten właśnie uster przemówień s kanclerza skarbku Chamberlaina był opuszczony w półoficjalnych i oficjalnych sprawozdaniach polskich, więc w naszej opinii publicznej mogło, a nawet musiało powstać wrażenie, iż Anglia, która głowa jest podpisana nowo Lezaro i min. Renem i który sztab generalny odbywa takie narady ze sztabem francuskim i belgijskim, iż ta sama Anglia uznaje, że Polsce wystarczy dwustronny pakt niefaworyzujący Niemcami oraz ligowe bezpieczeństwo.

Takie jednostronne przedstawienie miało usprawiedliwić dotychczasową politykę min. Becka, a zarazem wywołać wrażenie, że ta polityka jest uzgodniona z Rządem angielskim. Tymczasem stanowisko Rządu angielskiego w sprawie paktu wschodniego było i jest wręcz odmiennie od stanowiska, zajętego przez min. Becka i przez Rząd niemiecki. Świadczy o tym między innymi oświadczenie p. Neville Chamberlaina. Świadczy o nim również angielskie Niebieska Księga, ogłoszona d. 8 b. m. Od czerwca 1934 r. aż do zawarcia paktu francusko-sowieckiego Rząd angielski popierał w Berlinie i w Warszawie zawarcie paktu wschodniego, a czynił to w porozumieniu z Francją. Dopiero — gdy się stało oczywiste — pisze p. Eden do ambasadora angielskiego w Berlinie — że wskutek stanowiska Niemiec i Polski, negocjacje (w sprawie paktu wschodniego) doszły do impasu, zośmiano w Genewie d. 5 grudnia 1934 r. podpisany protokół francusko-rosyjski!

Według oficjalnego więc przedstawienia angielskiego pakt francusko-sowiecki doszedł dopiero do skutku, gdy starania francusko-angielskie o pakt bezpieczeństwa na wschodzie nie dały wyniku „wskutek stanowiska Niemiec i Polski”. Ze zbioru dokumentów dyplomatycznych ogłoszonych w Niebieskiej Księdze, wynika wyraźnie i niewątpliwie, że Niemcy w rokowaniach z Anglią i Francją grały na zwłokę. Zrobili się w forsownym tempie i uchylali od zobowiązań, któreby je mogły krepować. Czynili to w trafnym przewidywaniu, że konflikt aljański wiąże Włochy, Anglię i Francję, da właśnie im, Niemcom, większą swobodę ruchów. A skorzystały z niej d. 7 marca, dokonawszy zamachu na nadreńską strefę zdemilitaryzowaną.

Bilans gry niemieckiej jest widoczny. A gry polskiej? Zbliżenia Francji do Sowietów dalej pojmujemy, niż sobie wyobrażaliśmy i życzyła polska dyplomacja. Zajęcie strefy neutralnej przez Niemcy i perspektywa przesunięcia w niej potężnych siły jakiejś „szelki kurtyki”, małej zmusi Francję do wycofania się ze spraw Europy środkowej i wschodniej i mającej zarazem podkopać zaufanie aliantów Francji do szybkiej i skutecznej pomocy w razie napaści niemieckiej. Gdyby to zaufanie zostało podkopane, to — wedle przewidywań berlińskich — średnie i małe państwa środkowej i wschodniej Europy musiałyby podporządkować się woli i hegemonii Niemiec.

Do tego zmierzają „Trzecia” Rzeczka. Nie jest to polityka nowa i niezna. Była już prowadzona w okresie wojny światowej pod nazwą t. zw. orientacji wschodniej. Wówczas wprowadziła ją w życie armia niemiecka, a obecnie przewodzi jej „pokołowym środkami” dyplomacji kanclerza Hitlera. A do tych pokojowych środków należy szerzenie detelizmu w przyszłych ofiarach presji lub napaści niemieckiej. I jakkolwiek zalecanie obrony przed przewagą militarną Niemiec w postaci ogólnikowych mirażów bezpieczeństwa ligowego czyli obrony nieskutecznej musi nieuchronnie ułatwiać szerzenie się owego detelizmu.

Zaledwie trzy tygodnie minęły od konferencji min. Becka z min. Edenem a jakie zmiany stały się widoczne. Jeżeli na początku wymieniony komunikat oficjalny próbował podnieść na duchu

polską opinię publiczną, donosząc, iż Anglia spełni swe zobowiązania ligowe tak na zachodzie jak i na wschodzie, to dzisiaj takie zapewnienie ma wartość prawie platoniczną. Wiemy, co może pomóc Liga narodów państwu słabszemu, niemałemu polskiemu sojusznikowi. Tragedia Abisynii i gdy prasa, zbliżona do ul. Wierzbowej, ocenia angielskie przyrzeczenie spełnienia zobowiązań ligowych na wschodzie jako nowy sukces, Francja wystąpiła z projektem bezpieczeństwa, opartego na realnych gwarancjach. Zarówno niemiecki, jak i francuski projekt zaleca bezpieczeństwo w ramach Ligi narodów. Tylko w projekcie niemieckim ramy są papierowe, a w projekcie francuskim są oparte na wzajemnych zobowiązaniach grup państw, związanych wspólnym interesem utrzymania obecnego stanu terytorjalnego.

W jednym wypadku pakt Ligi przybiera charakter aljansu defensywnego, w drugim zaś staje się śludnym iacta morgana dla narodów karnych nadzieją, że można zachować pokój bez pomocy opartej na wzajemności i bez narażenia się na ryzyko wojny. Wszelka polityka zbudowana jest w skutkach szkodliwa, jak haszys. A do tych szkodzeń należy ogólne bezpieczeństwo ligowe. Staje się ono skuteczne dopiero wówczas, gdy zostaje wyposażone w realne gwarancje wzajemnej pomocy.

BENEDYKT ELMER.

Przed 1 Maja Nasz numer pierwszo-majowy

Nasz numer pierwszomajowy będzie trzecim skolem NIMIEREM PROPAGANDOWYM polskiej codziennej prasy socjalistycznej i warunki kolportażu organizujemy tak samo jak przy poprzednim numerze propagandowym, poświęconym pięćdziesiątej rocznicy „Proletariatu”. Prosimy więc wszystkie organizacje partyjne, zawodowe, oświatowe, kółka młodzieżowe i poszczególnych kolportażu o zgłaszanie zamówień do naszej administracji (Warszawa, — Warecka 7, tel. 220-13 i 5-13-80); prosimy też tych nielicznych kolportażu numeru poprzedniego, którzy nie zdążyli jeszcze uregulować tamtych zobowiązań, by uczynili to bezwzględnie przed d. 1 go Maja.

Numer pierwszomajowy ukazać się w znacznie powiększonej objętości.

Arjanie polscy

Z prac prof. Kota

Jak wiadomo, znakomitemu profesowi krajoznawcy, St. Kotowi, odebrano katedrę — w znanej obywatelskiej. Niemal jedynym w Polsce historykiem kultury polskiej (i). Naturalnie, prof. Kot prowadzi swe zmusne i cenne badania dalej, wraz z gronem swych koleżanów, współpracowników i uczniów.

Niezmiernie wielką wartość mają prace prof. Kota i jego szkoły nad dziejami religii w Polsce, szczególnie zaś nad dziejami reformacji w Polsce. Właśnie ukazał się ostatni ogromny (437 str.) tom pracy „REFORMACJA W POLSCE”. Jako redaktor, podpisuje pismo „emerytowany (I) prof. S. Kot”. Ten tom poświęcony jest głównie dziejom Arjan polskich w Polsce i poza Polską. Wogóle trzeba zważyć, iż prof. Kot i jego koleżdy mają wielką zasługę, opracowując szczegółowo i źródłowo też bardzo ciekawą, są zained-

baną stronę dzieł polskiej kultury. Tylko chyba prof. Brukner (poza tem bardzo niezmiernie) poświęcił jej więcej uwagi. Niemiecy i inni obokokrajowcy uczeni pracowali sporo nad tym tematem. Prof. Kot wydał nie tak dawno niezmiernie ważną pracę o ideologii Arjan polskich; omawiał ją w swoim czasie w prasie socjalistycznej.

Z prac, zawartych w omawianym (rozdz. VII — VIII) tomie „Reformacji w Polsce”, zainteresowały czytelnika, obok pięciu artykułów samego prof. Kota, przedstawienie wydatne przez p. S. Szczółkę „SYNDYK ARJAN POLSKICH”. Są to streszczenia rozpraw i uchwał tych synodów od założenia Rakowa do wymania z Rakowa, a więc z okresu 1559 — 1662 roku. Naturalnie, nie posiadamy dokładnych protokołów, streszczenia są fragmentaryczne; mimo to, są to materiały bardzo

cenne. Nie wszyscy faworyzują — czytelnie znają dobrze dzieje Arjan polskich. Radzimy zapoznać się z nimi. Był to wszak nie tylko kraj odłam polskich protestantów (byli „antytrynitarzami”, t. zn. nie uznawali Chrystusa Św. częściowo boskością Trójcy itd.), ale zarazem niezmiernie ciekawy przed społeczny, moralny, kulturowy. Czy zawierają w sobie pierwiastki socjalistyczne? W świetle ostatnich badań — chyba bardzo mało, w przeciwnieństwie do skrajnych odłamów reformacji zachodniej. Zapewne odegrał rolę klasowy skład społeczny arjanstwa (wzrost szlachty).

Arjanie natomiast nie uznawali wojny, nie chcieli przynajmniej zrzędków, nieradko żrekałi się mąjątków. Bez trudu można wykazać cechy wspólne, łączące arjanizm z trynitarystycznym. W np. poglądy, iż nie należy sprzeciwiać się zmiemu — gwałtem. Jak pisze p. Szczółka w swem sprawozdaniu z Synodu w Chmielniku (z r. 1581), jeden z ideologów polskiego arjanstwa, Socyn, w

swój rozprawie (przeciw Paleologowi) dowodził, że państwo nie jest organizacją chrześcijańską i wierni członkowie zboru nie powinni iść w jego służbę, lecz winni w życiu zborowym realizować naukę Chrystusa. Wojna, i to nawet obronna, nie da się pogodzić z obowiązkiem chrześcijańskim. Prawo miecza, o ile wyraża się karaniem przestępstw przez władzę, również nie jest chrześcijańskim urządzeniem, nie mogą więc wierni z niego korzystać. Dlatego chrześcijanie nie może plastować urzędów, który jest z niem polowanie, Tyle Faust Socyn. Było to jednak pono złagodzeniem skrajności doktryny Rakowa; tak np. Socyn zezwala na płacenie podatków, nawet w tym wypadku, gdyby miały iść na cele wojskowe.

Dzieje (smutne) przesładowania Arjanów są namgił znane. Kiedyś szaliłi przeciw Arjanom. W r. 1658 Sejm postanowił wydać ich z kraju i dać im 3 lata na „wyprowadzenie się”. W r. 1650 Sejm skracza trynitarystyczny termin o rok. W r. 1660 oddał się Synod na Śląsku w Kluczborku; opracowa-

no tam odezwę do wszystkich chrześcijan z prośbą o ratunek. Ale jeszcze nie koniec. Jeszcze w r. 1662 spróbowano obrucić nielicznego Synodu w kraju — w nieznaną miejscowość. I rzecz szczególna — nawet na tym Synodzie, na który zebrali się garstka, przesładowana i tropiona ze wszystkich stron, zastawiano się jak zwykłe, nad wydatkami. Arjanie bardzo zawsze dbali o swe wydawnictwa, religijne i społeczne. Na tym ostatnim fragmentarycznym Synodzie w kraju ponownie jednego z autorów o napisanie „Obrony wiolności religijnej”.

St. Szczółka pracownie zestawia dane, dotyczące poszczególnych Synodów. Daje mnióstwo wartościowego materiału. Niezmiernie ważnym uzupełnieniem tego, dość jeszcze słabego, wydawnictwa, jest reweleacyjny artykuł prof. Kota: „Odziaływanie braci polskich (Arjan) w Anglii. Autor wykazuje znaczny wpływ polskich Arjan na życie religijne Anglii. W 17 stuleciu pojawiają się w Anglii idee „anty-

trynitarystkie”. Weszły — powiada prof. Kot — do Anglii w gotowej postaci, jaką im nadał Socyn. Przez cały wiek 17 w Anglii istniała całkowita świadomość pochodzenia tych „socynianek” idei, Wydawnictwa (facticzne) polskiego Rakowa były w Anglii bardzo poszukiwane. Idee antytrynitarystyczne przeladowały się do Anglii także przez Holandję. Wywarły wielki wpływ na kształtowanie angielskiego „antytrynitarystycznego” w społeczeństwie.

Okławkę to są sprawy. Jeszcze stosunkowo mało zbadane. Prof. Kot i jego szkoła spełniają wielką rolę, wydobywając te mało znane materiały do dzieł naszego kraju. Ale cóż — katedrę znieściono, podróży badawczą do Holandji uniemożliwiono i t. p.

Niezmiernie ważnym uzupełnieniem tego, dość jeszcze słabego, wydawnictwa, jest reweleacyjny artykuł prof. Kota: „Odziaływanie braci polskich (Arjan) w Anglii. Autor wykazuje znaczny wpływ polskich Arjan na życie religijne Anglii. W 17 stuleciu pojawiają się w Anglii idee „anty-

Na Górnym Śląsku

Wzrost wpływów socjalistycznych w hucie „Silesia”

W hucie „Silesia” w Parusowcu odbyły się w dniu 17 b. m. wybory do Wydziału Kasy Chorych. Wyimieniona huta była opowiadana przez ZZP i ZZZ.

Przy wyborach do rady zakładowej w ub. roku uzyskał Związek Robotników Przemysłu Metalowego załędwie 120 głosów i 1 mandat. Nastroje robotników w ciągu niespełna roku uległy wielkiej zmianie. Wybory do Wydziału Kasy Chorych wykazały przedewszystkiem zanik wpływów „chadecji”, która nie zdobyła się na wysunięcie własnej listy kandydatów. Nasza klasowa organizacja uzyskała: 1) w emalim 107 głosów i 2 mandaty 2) w wycalim 82 głosów i 2 mandaty 3) w blachim 58 głosów i 1 mandat 4) w magazynach 107 głosów i 1 mandat.

W zakładach niklowych, gdzie wybierano tylko jednego przedstawiciela wybrany został 37 głosami przeciwko 25, oddanych na ZZP — tow. Paweł Szypula.

Związek nasz nie wysunął listy w warsztatach mechanicznych, skutkiem czego wybory nie są ściśle odbiciem nastrojów robotników. Do Wydziału Kasy Chorych łącznie uzyskali socjaliści 7 mandatów.

Opisane wyżej wybory dały procent wzrostu socjalistom ponad 100 proc., co zapowiada powrodoenie dla naszego ruchu przy nadchodzą-

cych wyborach do Rady Zakładowej, które odbędą się w dniu 12 maja b. r. Lista nasza otrzymała do tych wyborów Nr. 4. Jeżeli się zważy, że w „Silesji” pracuje po-

nad 600 robotnic, które znajdują się pod komendą klerykałów, wynik powyższy musimy uznać za wielki sukces socjalistów.

KATARZYNA SZKŁA SĄPODROBOWA
PRYLINSKI
SŁOŻYKOWA 27

Ofiary

dla rodzin po poległych robotnikach we Lwowie, Krakowie i Częstochowie

ADMINISTRACJA „ROBOTNIKA” kwituje:

Pracownicy Rzemni Mleczkłej i Targowej Zwierzających w Warszawie, zamiat - wieśca na frumny dr. J. Budziszkiej - Tylickiej, ul. 25.

Od grupy grudiłków paw. III w Dągu Zdrovia w Bystrzej Śląkiej ul. 20.10.

Sp. Kr. Rob. w Nowym Sączu ul. 50.

O. M. w Nowym Sączu ul. 5.

Prac. umysłowi PPS w Nowym Sączu ul. 8.60.

T. D. S. L. P. J. D. ul. 8.

Zebrań w Wicelawo ul. 24.15.

Komuna więźniów politycznych w jednym z wieśców ul. 15.

Rodziec jednego z więźniów na ten cel dotychczas ul. 1.

Więźniowie polityczni 200 ul. 1.

Klub Maszynistów przy Związku Zaw. Drukarzy, Oddz. Warszawa, ul. 50.

M. T. Duchfiący dla uczczenia pamięci ojca — w rocznicę śmierci ul. 5.

Zebrań władz studentów i profesorów Wolnej Wszechnicy Polskiej ul. 62.73.

Zebrań na posiedzeniu Komitetu Stronnictwa Ludowego w Sierpcu ul. 3.85.

Felicjan Tułodziński w Sierpcu ul. 10.

Pracownicy firmy Józef Targowski, Śró. Jerska 26, ul. 40.50.

Organizacja Kobiet PPS w Wilnie, zamiast depeszy kondolencyjnej po mierz. tow. dr. Budziszkiej-Tylickiej — ul. 5.

Zebrań na odczyne w Polskim Zw. Myśli Wolnej ul. 28.10.

Zw. Zaw. Pracowników Branży Kowalniczej, w Polce ul. 25.40.

Uczestnicy Zjazdu Przedstawicieli Spółdz. Społ. Okr. Warsz. ul. 68.90.

P. C. WODEHOUSE.

Burzliwa pogoda

Z upoważnienia autora przetłóżyła B. Kopeliówna

- Nonsens. Za co mu placisz?
- Lord Emsworth wąpił w dalszym ciągu. Wydawało mu się, że tylko Bóg może stworzyć drzewo.
- No, w każdym razie powiedz mu, aby się zaczął.
- O... napewno się zaczął...
- Od tej chwili... — zaczął Galahad i przerwał, aby zamachać ręką w stronę czegoś, co znajdowało się w tyle za lordem Emsworthem. Ten ostatni odwrócił się.
- Ach, to ta miła dziewczynka Smith — rzekł. Sue ukazała się na skraju murawy. Lord Emsworth uśmiechnął się niewyrażnie w jej stronę.
- Ale, ale, Galahadzie — zapytał — czy chorzyś — ka to samo, co baletnica?
- Rozumie się, że nie. Zupełnie co innego.
- Właśnie tak myślałem — rzekł lord Emsworth. — Konstancja jest osłca.

Odzwał, a Sue przeszła przez murawę do miejsca, w którym siedział Galahad.

Autor „Wspomnień” przyrzekł się jej serdecznie przez monokl. Zdumiewające — myślał — jak bardzo podobna jest do swej matki. Z każdym dniem dostrażał to wyrażnie. Chód Dolly — i akurat ten sam sposób podnoszenia brzoły i uśmiechania się, jak i miała Dolly. Na chwilę lata odpady z Galahada

Threepoda i coś, co nie było z tego świata, wionęło szepcem przez ogród.

Sue stanęła, spoglądając na niego. Potożyła macierzyńskim ruchem palec na czubku jego głowy i zaczęła nawijać nań siwe włosy.

- No cóż, młodocianno Gally?
- No cóż, młodocianno Sue?
- Wygląda pan na to, że jest panu bardzo wygodnie.
- Jest mi wygodnie.
- Nie potra to długo. Za chwilę ozlegnie się dzwonek na lunch.
- Galahad westchnął. Pomyślał, że zawsze jest coś takiego.
- Jakim przekleństwem są posilki. Nie chodźmy wcale.
- Ja pójde. Drogie dziecko, umieram z głodu.
- Tylko imaginacja.
- Czy to znaczy, że nie jest pan wcale głodny, panie Gally?
- Rozumie się, że nie jestem. Zdrowy człowiek naprawdę nie potrzebuje jeść. Gdyby ludzie tylko piili, doktorzy przestaliby być potrzebni. Mogę ci opowiedzieć fakt, który to potwierdza. Stary Fredrek Potts w roku 98...
- Pan Kościuszka raczył powiedzieć: stary Fredrek Potts w roku 98?
- Stary Fredrek Potts w roku 98 — powtórzył Galahad stanowczo. — Zyl prawie wyłącznie szkockiem whisky, a w roku 98 ten roztopny zwyczaj; zaoszczędził mu niesłychanie przykrego ataku od zatrucia jeżem.
- Jakiego zatrucia?
- Zatrucia jeżem. Zdarzyło się to na południu

Ważne dla obywateli polskich na Łotwie

Wypłata renty wypadkowej

Z Ministerium Opieki Społecznej otrzymaliśmy następujący komunikat:

Na podstawie układu polsko-łotewskiego z dnia 20 grudnia 1934 roku (Dz. U. R. P. Nr. 47 z 1934 roku 1935 poz. 322) wszyscy pracownicy — obywatele polscy, którzy ulegli wypadkowi przy pracy na obszarze Łotwy (lub pozostał członkowie rodziny po ofiarach śmiertelnego wypadku przy pracy na Łotwie) winni otrzymywać również podczas pobytu na obszarze Polski należne im z tego tytułu renty.

Moga więc oni obecnie zwracać się za pośrednictwem Konsulatów R. P. w Rydze i Dyneburgu o podjęcie wypłaty na ich rzecz: renty wypadkowej. Dotyczy to również osób, którym wypłacono poprzednio zamiast renty jednorazową odprawę. Jeżeli renta należy im się już za czas wstecz, to otrzymają również rentę zaległą, nie dając jednak, jak za czas od 1 czerwca 1928 r.

Ministerium Opieki Społecznej wyjaśnia również że na mocy specjalnego porozumienia zawartego z Łotwą ubiegają się mogą o rentę wypadkową również i

ci pracownicy, którzy ulegli wypadkowi na obecnym obszarze Łotwy przed 1 maja 1921 r., a więc przed wojną lub podczas wojny (w czasie, gdy obecne obszary Łotwy należały do Rosji) i bezpodmiotowo go wzięli. Dotyczy to również pozostałych członków rodziny po ofiarach śmiertelnego wypadku przy pracy na tych obszarach.

Muszą oni jednak: da uzyskać renty zgłosić się pisemnie do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (Warszawa, ul. Czerniakowska 231), najpóźniej do dnia 25-go czerwca 1938 r., przesyłając mu równocześnie wszelkie posiadane dowody, dotyczące wypadku przy pracy.

W razie spóźnionego zgłoszenia zainteresowani utracą wszelkie przysługujące im obecnie uprawnienia do renty.

PRZODUJĄCE SRODKI DO PIELEGNOWANIA ZĘBÓW

Sklep Świętych kwiatów

Józef Markiewicz

Wykonuje artystycznie wszelkie prace w zakresie kwicziarstwa wchodzącego. Wielki wybór roślin liściowych i kwiatowych. Ceny niskie. Kraków, ul. Karłowicza 7, tel. 174-85.

Okropny zamach samobójczy

Robotnika z Mościc

W poniedziałek rozegrał się w Tarnowie straszny wypadek samobójstwa, który wstrząsnął całym miastem.

26-letni robotnik kładowy azotowych w Mościcach, Edward Kaspek, zamieszkający przy ul. Rejmonta 39 w przystępie rozstroju psychicznego chwycił brzytwę i po bięciu na pobliskie pole, gdzie uśpił, rozegrał się do pasa i kilku cieżkami rozpruł sobie brzuch.

Głębokie rany i otwarcie przepływu spowodowało wypłynięcie krwi. Którzy oszatali z bólu Kaspek rząca kilkakrotnie i jęcząc wylądował na ziemi.

Jakiś dwajdziecioletni Marjan Chmure, który pobiegł na policję, skąd zawezwał karetkę pogotowia. W stanie beznadziejnym odwieziono ranego do szpitala powszechnego, gdzie walczą z nim śmierć.

Kaspek dokonał okropnego zamachu podobno pod wpływem za widzionej miłości.

Wiadomości z całej Polski

RZADKI WYBRYK NATURY

W gospodarstwie, dzierżawionem przez Marcina Lurkę w Szamotach, zanotowano rzadki wybryk natury. Jedną z gęsi zniósła w tych dniach ogromne jajo wagi 375 gramów. Jajo należy, że normalne jajo wagi 125 gramów. Lurka chce sobie zachować na pamiątkę skorupkę z tego obrymego jaja, usiłował opóźnić je z białką i żółtkiem. Zrobił więc otwór lecz ku swemu zdziwieniu zauważył, że wewnątrz znajduje się drugie normalne jajo gęsie jajo, w którego wnętrzu było normalne żółtko i białko.

ZDEMAKOWANIE OSZUSTA MATRYMONIALNEGO

W kolach zamożnego kupiectwa żydowskiego w Samborze ujawni-

ła się w ostatnich tygodniach 41-letni, podający się za wdowca Bernard Sekler, rodem z Pokucia. Sekler, który przedstawiał się za emigranta z Niemiec, ustawał w kilku wypadkach pod pozorem zachęcając kobiety do wyjazdu z krajem matki i wzięcia w przyniętą dla latwiowskich kobiet miały być reklamowane certyfikatu do Palestyny, majątku w Berlinie wartości 80 tys. dolarów i nieprzejętą zdolność lingwistyczną. Sekler reklamował się bowiem nieskonkretną ofertą przez nikogo, znajomością czerstwu języków.

Po wstępnych sukcesach powzięła się oszustowi noga, gdyż został zdemakowany przez kilku kupców ze Starogo Sambora, gdzie grasował jeszcze w r. 1930.

Technika, kultura i radio

NA MARGINESIE 10-LECIA RADJOFONJI POLSKIEJ

Radio zrehabilitowało wiek wynalazków. Zbyt wiele mechanicznych natłwieniu robione przecięt tylko po to, by wspólnie człowiek osiągnął wykrycia cywilizacyjny postęp, zapominając o ścisłej współpracy techniki i kultury. Na terenie radia współpracują z sobą wielki triumf. Jest to jednak z tych melonowych wynalazków obywateli, którzy całkowicie nieświadomie oddali się na stałe artysty i wzniosły wartości kulturalnych.

Wynalazek radia i jego znaczenie można porównać do przewrotu, jaki w dziedzinie rozszerzenia wartości kulturalnych dokonał człowiek przez wynalazek druku. Był to pierwszy o-

senek kultury i techniki. Radio jest najpełniejszym i rozszerzeniem tego

Wzrostem świadomości społecznej radia w całej monokracji współczesności wynalazek kulminuje jest jako założenie podstawowe przy wszelkich rozważaniach programowych. Jeśli wiemy, że radia narodziła na upadek kultury dumy i społeczeństwa, spowodowałoby rozszerzenie się techniki, oddanej w służbę niezrozumiałych ułtawień życiowych i ekonomicznych, to nie należy, jak istota radia, ułtawienia i raczej odwołanie się do samego radia, ułtawienia wartości kulturalnych i technicznych, w naszym podwójnym i pewnym stopniu ich rozumowanie.

Cały problem wartości radia w życiu nowoczesnego człowieka polega na tym, że się słuchamy, wyższymi i bardziej potrzebniejszymi pragnieniami człowieka, jak posiadania telefonu, gazu, elektryczności, samochodu, jak posiadanie się zapalniczek, portu pneumatycznej, maszynę do pisania i t. p. Człowiek instabliwy o sobie w miarę czasu aparat radiowy nie może oczekiwać od niego żadnych innych korzyści prócz bezinteresownego, przyjemności, jako miarę sprawności artystycznych i ułtawień, oraz radości, jakie mu może dać rozszerzenie swego widnokręgu umysłowego przy pomocy odczytów i wykładów.

Ten brak bezpośredniej korzyści charakterystyczny radia, jeśli natomiast zastawimy to z mierzalnym wódm wynalazków, to otrzymujemy, że radia w czasie atomowego krótkim, bo w okresie niepełna dziesięciu lat, łatwo wywrócić może poglądy człowieka w kierunku charakteru potrzeb wódm czesnego człowieka.

Żyjemy w czasach supremacji interesu ekonomicznego nad kulturalnym. A oto okazuje się, że kulturalność milionów ludzi na kuli ziemskiej, ludzi, którzy wydają po kilkaset złotych na kopno naradę, na odwołanie muzyki i obrazu, sztukowskie i przemysłowe. Co więcej! Nie brak zrozumienia, ale warunki ekonomiczne przeszkadzają w takim oparciu, na jego konserwację i eksploatację — nasze polcja o zlym wpływie wynalazków na potrzeby kulturowe człowieka muszą nie dalekiej rewizji. Kultura i technika podoba sobie w radzie rolę do zgody.

(D. c. n.)

